

राज्यलंभोपपादनं राज्यप्राप्त्युपायत्वांनलभेत्तनस्पृशेत् तंस्वीयंमन्यसेइत्यर्थः ॥२॥३॥ भौमनेनविश्वकर्मणा दृश्यंतिपश्यंति स्वार्थयगंतोयं कं द्वादेराकृतिगणत्वात् अब्रध्वजे ॥४॥५॥ अग्निमारुतेआग्नेयंमारुतं च ॥६॥ नतदेति कृतेहिसर्वैकतकृत्याएवेतिनत्रिवर्गकश्चिदपेक्षते त्रेतायांतुधर्मप्राधान्येनार्थकामावानुषंगिकत्वेनचापेक्षते द्वापरेतुअर्थकामौप्राधान्येनधर्मचतदंगत्वेन तत्रकृतंनभवितेतिमोक्षात्भंशउक्तः नत्रेते

श्रीभगवानुवाच अपित्वांनलभेत्कर्णराज्यलंभोपपादनं ॥ मयादत्तांहिपृथिवींनप्रशासितुमिच्छसि ॥२॥ ध्रुवोजयःपांडवानामितीदंनसंशयःकश्चनविद्यतेत्र ॥ जयध्वजोदृश्यतेपांडवस्यसमुच्छ्रितोवानरराजउग्रः ॥३॥ दिव्यामायाविहिताभौमनेनसमुच्छ्रिताइंद्रकेतुप्रकाशा ॥ दिव्यानिभूतानिजयावहानिदृश्यंतिचैवात्रभयानकानि ॥४॥ नसज्जतेशैलवनस्पतिभ्य ऊर्ध्वंतिर्यग्योजनमात्ररूपः ॥ श्रीमान्ध्वजःकर्णधनंजयस्यसमुच्छ्रितःपावकतुल्यरूपः ॥५॥ यदाद्रक्ष्यसिसंग्रामेश्वेताश्वंरुष्णसारथिं ॥ ऐंद्रमुखंविकुर्वाणमुभेचाप्यग्निमारुते ॥६॥ गांडीवस्यचनिर्घोषंविस्फूर्जितमिवाशनेः ॥ नतदाभवितात्रेतानरुतंद्वापरंनच ॥७॥ यदाद्रक्ष्यसिसंग्रामेकुंतीपुत्रंयुधिष्ठिरं ॥ जपहोमसमायुक्तंस्वारक्षंतंमहाचमूं ॥८॥ आदित्यमिवदुर्धर्षतपंतंशत्रुवाहिनीं ॥ नतदाभवितात्रेतानरुतंद्वापरंनच ॥९॥ यदाद्रक्ष्यसिसंग्रामेभीमसेनंमहाबलं ॥ दुःशासनस्यरुधिरंपीत्वानृत्यंतमाहवे ॥१०॥ प्रभिन्नमिवमातंगंप्रतिद्विरदघातिनं ॥ नतदाभवितात्रेतानरुतंद्वापरंनच ॥११॥ यदाद्रक्ष्यसिसंग्रामेद्रोणंशांतनवंरुपं ॥ सुयोधनंचराजानंसैंधवंचजयद्रथं ॥१२॥ युद्धायापततस्तूर्णवारितान्सव्यसाचिना ॥ नतदाभवितात्रेतानरुतंद्वापरंनच ॥१३॥ यदाद्रक्ष्यसिसंग्रामेमाद्रीपुत्रौमहाबलौ ॥ वाहिनींधार्तराष्ट्राणांक्षोभयंतौगजाविव ॥१४॥ विगादेशस्त्रसंपातेपरवीररथारुजौ ॥ नतदाभवितात्रेतानरुतंद्वापरंनच ॥१५॥ ब्रूयाःकर्णइतोगत्वाद्रोणंशांतनवंरुपं ॥ सौम्योयंवर्ततेमासःसुप्रापयवसैंधनः ॥१६॥ सर्वौषधिवनस्फीतःफलवानल्पमक्षिकः ॥ निष्पंकोरसवत्तोयोनात्युष्णशिशिरःसुखः ॥१७॥ सप्तमाच्चापिदिवसादमावास्याभविष्यति ॥ संग्रामोयुज्यतांतस्यांतामाहुःशक्रदेवतां ॥१८॥ तथाराज्ञोवदेःसर्वान्येयुद्धायाभ्युपागताः ॥ यद्वोमनीषितंतद्वैसर्वंसंपादयाम्यहं ॥१९॥ राजानोराजपुत्राश्चदुर्योधनवशानुगाः ॥ प्राप्यशस्त्रेणनिधनंप्राप्स्यंतिगतिमुत्तमां ॥२०॥ इतिश्रीम०उद्यो०भगवद्गीतानपर्वणिकर्णोपनिवादेभगवद्वाक्येद्विचत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥१४२॥

तिधर्माद्वंशउक्तः सचदुर्योधनादीनामस्येव द्वापरंनभवितेतितेषामर्थकामावपिनभविष्यतोयुद्धेनमरणस्यावश्यंभावादित्यर्थः ॥७॥८॥९॥१०॥११॥१२॥१३॥१४॥ रथारुजौरथभंजकौ ॥१५॥ सौम्यःचद्विकयाअग्निरामः ॥१६॥१७॥संग्रामःसंग्रामसाधनकलापः युज्यतांएकीभूयावतिष्ठतां संग्रामारंभस्तुदिनांतरेएवेतिवक्ष्यते ॥१८॥१९॥२०॥ इ०उ०नै०भा०द्विचत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥१४२॥